

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3744/2025
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ПУ Сомбор, ПС Кула, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1204/2025 од 02.09.2025. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1204/2025 од 02.09.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1204/2025 од 02.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 393/2024 од 15.05.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу по основу теренског додатка исплати 209.955,00 динара са законском затезном каматом од 14.09.2021. године до исплате и по основу теренског додатка и законску затезну камату до 13.09.2021. године у износу од 50.212,62 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 388.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 1204/2025 од 02.09.2025. године, ставом првим изреке, делимично преиначио решење о трошковима парничног поступка садржано у пресуди Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 393/2024 од 15.05.2025. године, тако што је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 382.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужене и

првостепена пресуда потврђена у преосталом делу. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену који се односи на теренски додатак, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), који се примењује на основу одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Према разлозима на којима је заснована другостепена пресуда тужиоцу је досуђен неисплаћен додатак на име накнаде трошкова рада и боравка на терену, односно по основу теренског рада, применом релевантних одредби Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр.6/16...87/18), Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“ бр.22/15,70/15, споразум о продужењу рокова важења 17/18 и 7/19), Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр. 25/15...34/18), Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр. 38/19...55/20) и Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 84/14 и 84/15). Побијана другостепена пресуда је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Битна повреда одредаба парничног поступка, не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијом тужене се не указује на другачије одлуке донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 19.08.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 411.784,38 динара.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијаног дела, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа (код којих је ревизија увек дозвољена), а да побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**